

РЕШЕНИЕ

№ 8366

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 30.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3928** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 231 вр. чл.226 ал.1 т.7 б.“д“ вр. чл.155 ал.1 т.2 от Закона за министерство вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба №15234/17.04.2024г. на С. Г. С. с адрес: [населено място], ул. „академик Й. Т.“ №8 вх.А ет.2 ап.202, чрез адвокат И. К.-САК, срещу писмо № 8121р-6840/01.04.2024г. на Министъра на вътрешните работи, с която е отказано на С. С. възстановяването му на заеманата от него ръководна длъжност „Началник сектор 02 “Данъчни престъпления и осигурителна система” към отдел 06 „Митнически режим, парична, данъчна и осигурителна система“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“-МВР на основание Решение №1638/14.03.2023г. на АССГ, постановено по адм. дело №3675/2022г. на АССГ, 43-ти състав, потвърдено с Решение №19/20.02.2024г. на ВАС по адм. дело №С-22/2023г. на ВАС, Пето отделение. Претендират се и направените по делото разноски в размер на 910 лв.

В жалбата твърди, че оспорваното писмо е незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на материалния закон. Посочва се, че писмото не съдържа задължителните реквизити на актовете, издавани в писмена форма съгл. чл.59 ал.2 т.5 АПК, а именно- липсва разпоредителна част, с която се определят правата на служителя в МВР, а отделно от това не е посочено, че подлежи на обжалване. Отделно от това се твърди, че се оспорваното писмо е в нарушение на материалния закон, тъй като и двете съображения, изложени в писмото са необосновани. Не на

последно място се твърди, че постановеното писмо-отказ противоречи на целта на закона. В жалбата са изложени съображения, че липсва реално съкращаване на щата и преназначаването на С. С. на друга изпълнителна длъжност преди отмяна на заповедта му за прекратяване на правоотношението му не е пречка той да иска възстановяване на ръководна длъжност, каквато е заемал преди отмяната на заповед №8121к-2711/22.03.2022г., отменена с Решение № 1638/14.03.2023г. на АССГ, 43-ти състав. Прави се искане оспорваното писмо да бъде отменено, като се претендират разносните по делото. В представените писмени бележки се акцентира на това, че жалбоподателят е преназначен на друга изпълнителска длъжност в резултат на закриването на щата в отдел „Западен“, а не по негово предпочитание, като при това преназначаване Министърът на вътрешните работи е следвало да спази процедурата по чл.7 от Наредба №8121з-310/17.07.2014г. и събере информация за всички вакантни длъжности в МВР и да ги предложи на жалбоподателя.

В съдебно заседание, процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответната страна – Министърът на вътрешните работи, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. В представените писмени бележки се твърди, че обжалваното писмо е издадено от компетентен орган съгл. чл.158 ал.4 ЗМВР-Министърът на вътрешните работи, в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила, като е в съответствие с целта на закона. Посочва се, че писмото съдържа мотиви-липса на правно основание за възстановяване на заеманата преди преназначаването длъжност, поради промяна във фактическата обстановка и последващо преназначаване по собствено желание на С.. Твърди, че е неотносимо наличието на други свободни длъжности, които да бъдат предложени на жалбоподателя, тъй като към момента на влизане в сила на съдебното решение, той е заемал нова длъжност. Иска се от съда да се отхвърли жалбата на С. Г. С. и да бъде потвърдено писмо № 8121р-6840/01.04.2024г. на Министъра на вътрешните работи. Административен съд-София град, като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед №8121К-6806/03.06.2021г. на Министъра на вътрешните работи С. Г. С. е назначен на длъжност Началник на сектор 02 „Данъчни престъпления и осигурителна система“ към отдел 06 „Митнически режим, парична, данъчна и осигурителна система“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ /ГДБОП/.

Не се спори по делото, че със заповед рег. № RB202004 – 001 -04/К – 24 от 10.02.2022г. –т.6 на Министъра на вътрешните работи е изменен щата на ГД „БОП“–МВР, като с посочената заповед е съкратен сектор „Данъчни престъпления и осигурителна система“ към отдел 06 „Митнически режим, парична, данъчна и осигурителна система“, считано от 10.03.2022г. Създаден е отдел 06 „Митнически режим, данъчна и осигурителна система и трафик на културни ценности“. /л.35/

Предвид измененията в структурата на ГД „БОП“, жалбоподателят е подал заявление до Министъра на вътрешните работи за преназначаване на длъжност „Началник група“ 02 „Престъпления против собствеността“ към сектор „ПКП“ на 02 РУ СДВР /л.34/.

С Протокол УРИ 1266Р – 7081/15.03.2022г. /л.33/ на С. Г. С. са предложени 4

изпълнителски длъжности- „разузнавач VI –IV степен в СБОП – В. с месторабота В. към отдел „Западен“, в СБОП – К. към отдел „Западен“, в СБОП – П. и С. области към отдел „Център – южен“, в СБОП – В. към отдел „Свероизточен“ и в СБОП – Р. с месторабота в [населено място] към отдел „Център – север“. В протокола е посочено, че преназначаването е във връзка със съкращаване на щата и че при отказ на служителя да приеме предложената му вакантна длъжност, служебното му правоотношение ще бъде прекратено на основание чл. 226, ал.1, т. 5 във вр. с ал. 5 от ЗМВР. Върху предложението служителят е вписал възражения, че е подал заявление за преназначаване на заеманата до момента длъжност, че реално няма съкращаване на длъжността и че не са му предложени други вакантни длъжности в ГД „БОП“. Въпреки това, за да не бъде прекратено служебното му правоотношение, служителят е приел изпълнителската длъжност в СБОП – К. към отдел „Западен“.

От ВПД Директор на ГД „БОП“ е изготвена Докладна записка УРИ 1266Р – 7195/16.03.2022г. до Министъра на вътрешните работи, с която е направено предложение С. Г. С. да бъде преназначен на изпълнителската длъжност „Разузнавач IV степен“ в сектор „БОП“ – К. към отдел „Западен“ при ГД „БОП“ – МВР със специфично наименование инспектор.

Издадена е заповед №8121к-2711/22.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи /л.36/, с която на основание чл. 143, ал.1, т. 6 и чл. 158, т. 5 от ЗМВР във вр. с чл. 7, ал.1, т.1 и т. 4 от Наредба №8121з – 310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в МВР, докладна записка УРИ 1266Р – 7195/16.03.2022г. до Министъра на вътрешните работи и протокол УРИ 1266Р – 7081/15.03.2022г., жалбоподателят е преназначен от ръководната длъжност Началник на сектор 02 „Данъчни престъпления и осигурителна система“ към отдел 06 „Митнически режим, парична, данъчна и осигурителна система“ при ГДБОП на изпълнителска длъжност- „разузнавач“ IV степен в сектор „Борба с организираната престъпност“ – К. към отдел „Западен“ при ГДБОП-МВР със специфично наименование на длъжността инспектор.

На 05.10.2022г. жалбоподателя е встъпил в длъжност „разузнавач“ IV степен в сектор „Борба с организираната престъпност“ – К. към отдел „Западен“ при ГДБОП–МВР /л.37/.

С. Г. С. е обжалвал пред АССГ заповед №8121к-2711/22.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи, по която жалба е образувано адм. дело №3675/2022г. на АССГ, 43-ти състав.

Със заповед №RB202004-001-04/К-18/14.02.2023г. на Министъра на вътрешните работи е изменено щатното разписание на ГДБОП, като с т.5 от заповедта е закрит отдел „Западен“ /л.13 секретни материали/. Във връзка с така посочената заповед и закриването на заеманата от него длъжност в отдел „Западен“, на 10.03.2023г. С. Г. С. е подал заявление за бъде преназначен от заеманата от него изпълнителска длъжност „разузнавач“ IV степен в сектор „Борба с организираната престъпност“ към отдел „Западен“ при ГДБОП–МВР на изпълнителска длъжност „разузнавач“ IV степен в сектор „Престъпления против околната среда и дивата природа“ към отдел „Икономическа полиция“ при ГДНП–МВР /л.38/.

Със заповед №3286з-1047/27.03.2023г. на Директора на ГДНП МВР С. Г. С. е преназначен от „разузнавач“ IV степен в сектор „Борба с организираната престъпност“ към отдел „Западен“ при ГДБОП–МВР на изпълнителска длъжност „разузнавач“ IV степен в сектор „Престъпления против околната среда и дивата природа“ към отдел „Икономическа полиция“ при ГДНП–МВР /л.39/.

На 18.04.2023г. жалбоподателя е встъпил в длъжност „разузнавач“ IV степен в сектор „Престъпления против околната среда и дивата природа“ към отдел „Икономическа полиция“ при ГДНП–МВР /л.40/.

Заповед №8121к-2711/22.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи е отменена с Решение №1638/14.03.2023г. на АССГ, постановено по адм. дело №3675/2022г. на АССГ, 43-ти състав, потвърдено с Решение №19/20.02.2024г. на ВАС по адм. дело №С-22/2023г. на ВАС, Пето отделение /л.30 и сл./

Във връзка с влизане в сила на 20.03.2024г. на решение на съда, с което се отменя заповед №8121к-2711/22.03.2022г., С. Г. С. е подал молба № 812100-5413/20.03.2024г. да бъде възстановен на заеманата от него ръководна длъжност в ГДБОП –МВР-началник сектор 02 „Данъчни престъпления и осигурителна система“ към отдел 06„Митнически режим, данъчна и осигурителна система и трафик на културни ценности“ ГДБОП-МВР /л.40/.

По така подадената молба за възстановяване, е изготвена докладна записка № 8121р-6836/01.04.2024г. от Дирекция „Човешки ресурси“ МВР, с която се предлага на Министъра на вътрешните работи молбата на С. Г. С. да бъде оставена без уважение, като са изложени мотиви, че междувременно той е бил преназначен от изпълнителска длъжност „разузнавач“ IV степен в сектор „Борба с организираната престъпност“ към отдел „Западен“ при ГДБОП–МВР на изпълнителска длъжност „разузнавач“ IV степен в сектор „Престъпления против околната среда и дивата природа“ към отдел „Икономическа полиция“ при ГДНП–МВР и към датата на изготвяне на посочената докладна записка длъжността, за която се иска възстановяване- началник сектор 02 „Данъчни престъпления и осигурителна система“ към отдел 06„Митнически режим, данъчна и осигурителна система и трафик на културни ценности“ ГДБОП-МВР, не е вакантна. /л.41-43/

С писмо № 8121р-6840/01.04.2024г. на Министъра на вътрешните работи, е отказано на С. С. възстановяването му на заеманата от него ръководна длъжност „Началник сектор 02“Данъчни престъпления и осигурителна система" към отдел 06 „Митнически режим, парична, данъчна и осигурителна система“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“-МВР.

Посочената фактическа обстановка е установена въз основа на приобщените по делото писмени доказателства-явни и секретни материали.

Така описаните релевантни за правния спор факти не се оспорват от страните по делото и позволяват на съда да направи следните правни изводи:

Административен съд-София град, намира, че жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Жалбата е срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност индивидуален административен акт, който въпреки, че е оформен като писмо – отговор, съдържа властническото волеизявление на органа по назначаване, с което се засяга неблагоприятно правната сфера на жалбоподателя. Актът, предмет на обжалване, е издаден на 01.04.2024г. и в него не е посочено дали подлежи на обжалване, пред кого и в какъв срок, поради което съдът споделя аргументите, изложени в жалбата, че в случая е приложима нормата на чл.140 ал.1 АПК и срокът на обжалване се удължава с два месеца. В настоящия случай жалбата е подадена на 17.04.2024г., поради което съдът счита, че е спазен срока за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспорваният акт- писмо № 8121р-6840/01.04.2024г. на Министъра на вътрешните работи, е издаден от компетентен орган-Министърът на вътрешните работи като орган по назначаване, респ. по преназначаване съгл. чл. 158 от ЗМВР, но при съществени нарушения на процесуалните правила, в нарушение на материалния закон и в противоречие с целта на закона, отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 6 от АПК.

Административният акт е обективиран в писмо-отговор на подаденото на 20.03.2024г. заявление от страна на С. Г. С., като оспореното писмо не съответства на изискванията за форма и съдържание по чл.59 ал.2 АПК. Безспорно е, че писмо № 8121р-6840/01.04.2024г. на Министъра на вътрешните работи съдържа властническо волеизявление, от което личи волята на административния орган, но в него липсват реквизитите по чл.59 ал.2 т.2, т.4, т.5 и т.7 от АПК-наименование на акта, фактически и правни основания за издаване на акта; разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението и пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва. В този смисъл са налице основанията за отмяна, визирани в чл.146 т.2 АПК.

По отношение на приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав намира за установено следното:

Обжалваната в предходно административно производство - адм. дело №3675/2022г. на АССГ, 43-ти състав, заповед №8121к-2711/22.03.2022г. на Министъра на вътрешните работи е отменена с Решение №1638/14.03.2023г. на АССГ, постановено по адм. дело №3675/2022г. на АССГ, 43-ти състав, потвърдено с Решение №19/20.02.2024г. на ВАС по адм. дело №С-22/2023г. на ВАС, Пето отделение.

След отмяната на посочената заповед С. С. е подал заявление за възстановяване на работа на заеманата от него преди това ръководна длъжност.

Изложените в обжалваното писмо аргументи от страна на административният орган, че в ЗМВР и Наредба №8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в МВР за липса на изрична правна уредба, която да позволява преназначаването, е несъстоятелен аргумент. Действително, и в ЗМВР, и в Наредба №8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в МВР, липсва конкретно правно основание за изпълнение на влязло в сила съдебно решение за възстановяване на длъжност. Въпреки, че в ЗМВР и Наредба №8121з-310/17.07.2014г. за преназначаване на държавните служители в МВР липсва изрична правна уредба относно реда за възстановяване на предходно заемана длъжност при отмяна на заповед от страна на съда, то стабилитетът на служебното правоотношение изисква възстановяването на жалбоподателя на предходно заеманата от него ръководна длъжност. В този смисъл е разпоредбата на чл.142 ал.4 ЗМВР, който препраща към Закона за държавния служител. В тази връзка следва да се подчертае, че служебното правоотношение е подчинено на принципа на стабилитет неизменно от момента на неговото възникване, евентуално изменение, до неговото прекратяване / Решение на Конституционния съд № 9 от 28.07.2016 г. по к. д. №

8/2016 г./ В посоченото решение КС е подчертал, че „вярно е, че стабилитетът на държавната служба няма абсолютен характер. Държавната служба е строго йерархична структура, с присъщата ѝ субординация, отчетност и контрол. Държавните служители не са свободни от управленски указания, а са подчинени и на принципа на йерархичната подчиненост (чл. 18 ЗДСл). Отговорност на законодателя е да регулира държавната служба така, че да уравни стабилитета и йерархичната подчиненост на държавната служба“. Така постановеният отказ не позволява изпълнение на Решение №1638/14.03.2023г. на АССГ, постановено по адм. дело №3675/2022г. на АССГ, 43-ти състав, потвърдено с Решение №19/20.02.2024г. на ВАС по адм. дело №С-22/2023г. на ВАС, Пето отделение, което на практика обезсмисля воденото производство. В случая е налице влязъл в сила съдебен акт, който подлежи на изпълнение и в тази връзка жалбоподателят изрично е депозиран на 20.03.2024г молба за възстановяване. Неизпълнението на съдебното решение е от страна на административния орган, като в случая е без значение каква точно длъжност е заемал жалбоподателя към датата на влизане на решението на АССГ в сила. Същественото в случая е наличието на влязъл в сила съдебен акт, който подлежи на изпълнение, задължителен и за двете страни по спора. Излагането на аргументи от страна на ответника в писмото-отказ и в съдебни прения, че е налице промяна във фактическа обстановка-смяна на една изпълнителска длъжност с друга от страна на жалбоподателя до влизане в сила на решението на АССГ, не се споделят от настоящия съдебен състав, тъй като същественото в случая е необходимостта от изпълнение на съдебното решение, респ. възстановяването на жалбоподателя на заеманата от него преди ръководна длъжност, а при липса на такава-на друга ръководна длъжност, каквато е налице, видно от приложеното по делото щатно разписание.

Следва да се има предвид, че и към датата на подаване на молба от С. Г. С.-20.03.2024г. за възстановяване на заеманата от него преди това ръководна длъжност, и към 01.04.2024г.-датата на издаване на оспорваното в настоящото производство писмо № 8121р-6840/01.04.2024г. на Министъра на вътрешните работи са били налице вакантни ръководни длъжности, видно от приобщените по делото справки от ответника /л.65 и сл./.

Отделно от това, следва да се отбележи, че в случая и при двете преназначавания на жалбоподателя на изпълнителска длъжност промяната е в резултат на решение на органа по назначаване, което не е свързано с поведението на държавния служител, тъй като и в двата случая преназначаването е в резултат на закриване на щата. В този смисъл, доколкото е налице обективна причина- намаляване на щатните бройки, респ. закриването им, не става въпрос за санкциониране на жалбоподателя за негово неправомерно поведение, то невъзстановяването му на ръководна длъжност не може и не следва да бъде обвързано с промяната на заеманата от него длъжност, тъй като отговорността за това е изцяло на органа по назначаване. В обективирания с писмото № 8121р-6840/01.04.2024г. отказ, Министърът на вътрешните работи отказва да възстанови жалбоподателя на заеманата от него предишна ръководна длъжност не само с мотива, че липсва такава вакантна, а с аргумента, че С. С. е преназначен по негово желание на друга изпълнителска длъжност. В този смисъл изложените аргументи в

оспорваното в настоящото производство писмо на Министъра на вътрешните работи са несъстоятелни и възраженията на жалбоподателя в тази насока следва да бъдат споделени.

Освен посочените нарушения на материалния закон постановения отказ с писмо № 8121р-6840/01.04.2024г. на Министърът на вътрешните работи е в противоречие и с целта на закона и принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, който изисква упражнява на властническите правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, по начин, който е по-благоприятен за гражданите, чиито права са засегнати. При наличие на свободни ръководни длъжности, принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК изисква органът по назначаването да предложи заемане на тези длъжности, което е по-благоприятно за служителя.

Издаденото писмо № 8121р-6840/01.04.2024г. на Министъра на вътрешните работи и чл. 6 от АПК и следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

При този изход на правния спор на жалбоподателя се дължат разноски по списък по чл. 80 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, а именно 10 лева държавна такса и 900 лева адвокатско възнаграждение, за което са представени договор за правна помощ и платежно нареждане по банков път.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София – град, първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо № 8121р-6840/01.04.2024г. на Министъра на вътрешните работи, с която е отказано на С. С. възстановяването му на заеманата от него ръководна длъжност „Началник сектор 02“Данъчни престъпления и осигурителна система“ към отдел 06 „Митнически режим, парична, данъчна и осигурителна система“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“-МВР.

ИЗПРАЩА преписката на Министъра на вътрешните работи за ново произнасяне по молба № 812100-5413/20.03.2024г., съобразно дадените в мотивите на настоящото Решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на С. Г. С., ЕГН [ЕГН] сума в размер на 910 /деветстотин и десет/ лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: